

וְתַנִּינָן בְּכָל אֶתְר דְּיִשְׂרָאֵל גְּלוּ, תַּמָּן שְׂכִינְתָא גְּלִתָּה עִמָּהוֹן, וְהִכָּא בְּגִלוּתָא דְּמִצְרַיִם מַה כְּתִיב, וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. פִּיּוֹן דְּכְתִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מַהוּ אֵת יַעֲקֹב, הַבָּאִים אִתּוּ אֶצְטְרִיף לְמִימְר. אֵלָא, אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵינּוֹן רְתִיכִין וּמְשָׁרְיִין עַלְאִין, דְּנַחְתּוּ עִם יַעֲקֹב, בְּהַדִּי שְׂכִינְתָא, בְּגִלוּתָא דְּמִצְרַיִם.

וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה אֵת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוּ בָּאוּ. (שמות א')

רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח (שיר השירים ד') אֲתִי מִלְּבָנוֹן כְּלָה אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבוּאֵי תְּשׁוּרֵי מְרַאשׁ אֲמָנָה מְרַאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְעַנּוֹת אַרְיֹת מְהַרְרֵי נְמָרִים. הָאִי קָרָא עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲתַמְר, בְּשַׁעְתָּא דְּנַפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְקָרִיבוּ לְטוּרָא דְּסִינַי לְקַבְּלָא אוֹרֵייתָא, אֲמַר לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲתִי מִלְּבָנוֹן: מִן הַהוּא עֵדוּנָא עַלְאָה קָא אֲתַתָּא. כְּלָה: שְׁלִימְתָא, כְּהָאִי סִיְהָרָא דְּאֲשַׁתְּלִימַת מִן שְׁמַשָּׁא בְּכָל נְהוּרָא וּנְצִיצוּ, (ד' ק"ג' ע"א) אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבוּאֵי, בְּגִין לְקַבְּלָא בְּנִיף אוֹרֵייתָא.

תְּשׁוּרֵי מְרַאשׁ אֲמָנָה, תְּשׁוּרֵי: כְּמָה דְּאֲתַתָּ אֲמַר (שמואל א', ט') וְתִשׁוּרָה אֵין לְהַבִּיא. תְּקַבִּיל (נ"א תְּקַבְּלִי) תְּקַרְוֵבְתָא עַל בְּנִיף. מְרַאשׁ אֲמָנָה: מְרַאשֵׁיתָא דְּעָאֵלוּ בְּמַהִימְנוּתָא עַלְאָה, וְאֲמַרוּ (שמות כ"ד) כָּל אֲשֶׁר דִּבְרַהּ ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, וְהָיוּ בְּמִשְׁקַל אֶחָד כְּמִלְאָכִים עַלְיוֹנִים, שְׂכָף כְּתוּב בְּהֵם, (תהלים ק) בְּרָכּוּ ה' מִלְּאֲכִיו גְּבֻרֵי כַח עֲשֵׂי דְּכָרוּ לְשִׁמְעָה בְּקוּל דְּכָרוּ. אַז קְבִלָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּרָה.

מְרַאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן: דָּא טוּרָא דְּסִינַי, דְּקָרִיבוּ לְגַבְיָהּ, וְאֲתַעֲתְדוּ

וְשִׁנְיָנוּ, בְּכָל מְקוּם שְׁגָלוּ יִשְׂרָאֵל, שֵׁם הַשְּׂכִינָה גְּלִתָּה עִמָּהֶם. וְכַאֵן בְּגִלוּת מִצְרַיִם מַה כְּתוּב? וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. פִּיּוֹן שְׂכִינְתוֹב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מַה זֶה אֵת יַעֲקֹב? הַבָּאִים אִתּוּ הַצְּטְרִף לומר! אֵלָא, אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם אוֹתָם מְרַפְּבוֹת וּמַחֲנוֹת עַלְיוֹנִים שְׁיָרְדוּ עִם יַעֲקֹב עִם הַשְּׂכִינָה לְגִלוּת מִצְרַיִם.

וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה אֵת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוּ בָּאוּ. רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח, (שיר ד') אֲתִי מִלְּבָנוֹן כְּלָה אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבוּאֵי תְּשׁוּרֵי מְרַאשׁ אֲמָנָה מְרַאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְעַנּוֹת אַרְיֹת מְהַרְרֵי נְמָרִים. פְּסוּק זֶה נֶאֱמַר עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. בְּשַׁעְתָּא שְׁיַצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְקָרְבוּ לְהַר סִינַי לְקַבְּלָא תוּרָה, אֲמַר לָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲתִי מִלְּבָנוֹן - מֵאוֹתוֹ עֵדוּן הַעֲלִיּוֹן בָּאָה. כְּלָה - שְׁלָמָה, כְּמוֹ הַלְבָנָה כְּשֶׁמִּשְׁתַּלְמַת מֵהַשֶּׁמֶשׁ בְּכָל אוֹר וְהַתְּנוּצָצוֹת. אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבוּאֵי - כְּדִי שְׁיַקְבְּלוּ בְּנִיף תוּרָה.

תְּשׁוּרֵי מְרַאשׁ אֲמָנָה. תְּשׁוּרֵי - כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שמואל א'-ט) וְתִשׁוּרָה אֵין לְהַבִּיא. תְּקַבְּלִי תְּקַרְבַת עַל בְּנִיף. מְרַאשׁ אֲמָנָה - מְהַרְאשֵׁיתָא, כְּשֶׁנִּכְנְסוּ לְאֲמוּנָה הַעֲלִיּוֹנָה וְאֲמַרוּ (שמות כד) כָּל אֲשֶׁר דִּבְרַהּ ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, וְהָיוּ בְּמִשְׁקַל אֶחָד כְּמִלְאָכִים עַלְיוֹנִים, שְׂכָף כְּתוּב בְּהֵם, (תהלים ק) בְּרָכּוּ ה' מִלְּאֲכִיו גְּבֻרֵי כַח עֲשֵׂי דְּכָרוּ לְשִׁמְעָה בְּקוּל דְּכָרוּ. אַז קְבִלָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּרָה.

מְרַאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן - זֶה הַר סִינַי, שְׂקָרְבוּ אֵלָיו וְהִתְיַצְבוּ תַּחְתָּיו, שְׂכִינְתוֹב (שמות ט) וְהִתְיַצְבוּ בְּתַחְתֵּית הַהָר. מִמְעַנּוֹת אַרְיֹת -

מְרַאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן: דָּא טוּרָא דְּסִינַי, דְּקָרִיבוּ לְגַבְיָהּ, וְאֲתַעֲתְדוּ

תְּחֹתֶיהָ. דְּכָתִיב, (שמות י"ט) וַיִּתְּצֻבוּ בְּתַחְתֵּיתֶיךָ הָהָר. מִמְּעוֹנוֹת אֲרִיּוֹת: אֲלֵיךְ בְּנֵי שְׁעִיר דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לֹון בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא בָּעוּ לְקַבְּלָהּ, מִהֲרַרֵי נְמָרִים: אֲלֵיךְ בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל. דְּכָתִיב, (דברים ל"ג) ה' מְסִינֵי בָּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לְמוֹ הוֹפִיעַ מִהֲרַ פְּאָרְן וְאִתָּא מִרְבַּבּוֹת קִדְשׁ.

אלו בני שעיר שהזמינם הקדוש ברוך הוא לקבל תורה ולא רצו לקבלה. מהררי נמרים - אלו בני ישמעאל, שכתוב (דברים לג) ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש.

מֵאֵי וְאִתָּא מִרְבַּבּוֹת קִדְשׁ. דְּתַנִּינן, פִּד בְּעֵא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִיָּהֵב אוֹרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל, אֲתוּ מִשְׁרַיִן דְּמִלְּאָכִין עֲלֵאִין, פְּתַחוּ וְאָמְרוּ, (תהלים ח') אֲדוֹנֵינוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנְהַ הוֹדָךְ עַל הַשָּׁמַיִם, בְּעֵאן דִּיתִיָּהֵב לֹון אוֹרֵייתָא.

מה זה ואתה מרבבת קדש? ששנינו, כשרצה הקדוש ברוך הוא לתת תורה לישראל, באו מחנות של מלאכים עליונים. פתחו ואמרו, (תהלים ח) ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים, ורצו שתורה תנתן להם.

אָמַר לֹון קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכִי אֵית בְּכוּן מוֹתָא, דְּכָתִיב, (במדבר י"ט) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל. (דברים כ"א) וְכִי יִהְיֶה בְּאִישׁ חֲטָא מִשְׁפַּט מוֹת וְהוּמַת. חֲטָא אֵית בִּינַיִכוּ, וְכִי אֲתוּן בְּעֵאן לְדִינֵין. אֵית בִּינַיִכוּ גְזֹל. אוֹ גְּנָבָה, דְּכָתִיב, (שמות כ') לֹא תִגְנוֹב. אֵית בִּינַיִכוּ נָשִׁין דְּכָתִיב, (שמות כ') לֹא תִנְאָף. אֵית בִּינַיִכוּ שְׁקָרָא, דְּכָתִיב, (שמות כ') לֹא תַעֲנֶה בְּרַעַף עַד שְׁקָר. אֵית בִּינַיִכוּ חֲמֻדָּה, דְּכָתִיב, (שמות כ') לֹא תַחְמוֹד. מַה אֲתוּן בְּעֵאן אוֹרֵייתָא. מִיד פְּתַחוּ וְאָמְרוּ, ה' אֲדוֹנֵינוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְאֵלּוּ אֲשֶׁר תִּנְהַ הוֹדָךְ עַל הַשָּׁמַיִם לֹא כְּתִיב. וְעַל דָּא וְאִתָּא מִרְבַּבּוֹת קִדְשׁ, פְּדִין מִיָּמִינוּ אֵשׁ דִּת לְמוֹ.

אמר להם הקדוש ברוך הוא, וכי יש בכם מות? שכתוב (במדבר יט) אדם כי ימות באהל. (דברים כא) וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת. יש ביניכם חטא? וכי אתם צריכים דינים? יש ביניהם גזל או גנבה? שכתוב (שמות כ) לא תגנב. יש ביניכם נשים? שכתוב לא תנאף. יש ביניכם שקר? שכתוב לא תענה ברעף עד שקר. יש ביניכם חמודה? שכתוב לא תחמד. אז לשם מה אתם רוצים תורה? מיד פתחו ואמרו, (תהלים ח) ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ. ואלו אשר תנה הודך על השמים לא כתוב. ועל כף ואתה מרבבת קדש, אז מימינו אש דת למו.

רְבִי יוֹסִי בְּאֵר פְּסוּק זֶה כְּשִׁינְדָה שְׂכִינָה לְגִלוֹת מִצְרַיִם, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, פְּסוּק זֶה עַל סוּד יְחוּד הָאָמוּנָה נְאֻמַּר. אֲתִי מְלַבְּנוּן כְּלָה, הַקּוֹל אָמַר לְדַבּוּר אֲתִי, מִשׁוּם שְׁהָרֵי קוֹל בָּא לְדַבּוּר, וּמִנְהִיגוֹ עִמּוֹ לְהִיּוֹת פְּאָחַד כְּלִי פְּרוּד כְּלָל, מִשׁוּם שְׁקוֹל הוּא כְּלָל, דַּבּוּר הוּא פְּרֻט, וְלִכְן כְּלָל אָמַר לְדַבּוּר אֲתִי, בְּגִין דְּהָא קוֹל אֲתִי לְדַבּוּר, וּמִדְּבַר לָהּ בְּהִדְיָה,

רבי יוסי באר פסוק זה כשינדה שכינה לגלות מצרים, ורבי שמעון אמר, פסוק זה על סוד יחוד האמונה נאמר. אתי מלבנון כלה, הקול אמר לדבור אתי, משום שהרי קול בא לדבור, ומנהיגו עמו להיות פאחד בלי פרווד כלל, משום שקול הוא כלל, דבור הוא פרט, ולכן כלל אמר לדבור אתי, בגין דהא קול אתי לדבור, ומדבר לה בהדיה,

לְמַהוּי כַחַדָּא בְּלֵא פְרוּדָא כְּלָל. בְּגִין דְּקוּל
אִיהוּ כְּלָל, דְּבוּר אִיהוּ פְּרִט. וְעַל דָּא כְּלָל
אֶצְטְרִיף לְפָרְט, וּפְרִט אֶצְטְרִיף לְכְלָל. דְּהָא
לִית קוּל בְּלֵא דְבוּר, וְלִית דְּבוּר בְּלֵא קוּל.
וְעַל דָּא אֲתֵי מְלַבְנוּן כְּלָה וְגו', דְּעַקְרָא
דְּתַרְוֵיהוּ מְלַבְנוּן קָא אֲתֵיין.

הַצְטְרָף לְפָרְט, וּפְרִט הַצְטְרָף
לְכְלָל, שְׁהָרֵי אֵין קוּל בְּלֵי דְבוּר,
וְאֵין דְבוּר בְּלֵי קוּל. וְעַל זֶה אֲתֵי
מְלַבְנוּן כְּלָה וְגו', שְׁעַקְרָא שְׁנִיָּהֶם
בְּאִים מְלַבְנוּן.

תְּשׁוּרֵי מְרַאשׁ אֲמָנָה: דָּא אִיהוּ גְרוּן,
דְּמִתְמָן נִפְקָא רוּחָא לְאַשְׁלָמָא
כְּלָא, (נ"א בְּלָה) מְרִזָּא דְלִבְנוּן סְתִים וְגַנִּיז.
מְרַאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן: דָּא אִיהִי לִישְׁנָא
רִישָׁא וְאַמְצְעִיתָא, דְּמִחֲתָכָא לְדְבוּר.
מְמַעֲנוֹת אֲרִיּוֹת: אֲלִין אֵינוֹן שְׁנִיָּים. מְהֶרֶרִי
נְמָרִים: אֲלִין אֵינוֹן שְׁפִוּוֹן, שְׁלִימוֹ
דְּאַשְׁתָּלִים בְּהוּ דְבוּר.

תְּשׁוּרֵי מְרַאשׁ אֲמָנָה - זֶהוּ גְרוּן
שְׁמִשָּׁם יוֹצֵאת רוּחַ לְהַשְׁלִים
לְכָל, (כְּלָה) מְסוּד הַלְבְּנוּן הַנְּסֻתָר
וְהַגְנוּז. מְרַאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן -
זֶהוּ לְשׁוֹן רֹאשׁ וְאַמְצַע,
שְׁחֻתְכַת אֶת הַדְּבוּר. מְמַעֲנוֹת
אֲרִיּוֹת - אֵלֶּה הֵם שְׁנִיָּים. מְהֶרֶרִי
נְמָרִים - אֵלֶּה הֵם שְׁפִתִים,
הַשְׁלָמוֹת שְׂבָהֶם נְשִׁלָּם הַדְּבוּר.
וְאַלְהָה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי
חֲזִיָּא פְתַח, (מַשְׁלִי כ"ג) אֵל תִּלְחֶם
אֶת לֶחֶם רַע עֵין וְאֵל תִּתְּאוּ
לְמִטְעַמְתִּיו. אֵל תִּלְחֶם אֶת לֶחֶם
רַע עֵין - מִשׁוּם שְׁלָחֶם אוֹ הַנְּאָה
מֵאוֹתוֹ אִישׁ שֶׁהוּא רַע עֵין, אֵינוֹ
כְּדָאֵי לְאַכֹּל וְלַהֲנוּת מִמֶּנּוּ.
שְׂאֵלוֹ כְּשִׁירְדוֹ יִשְׂרָאֵל לְמַצְרַיִם
לֹא טְעַמוֹ לֶחֶם שֶׁל הַמַּצְרַיִם, לֹא
הָיוּ נִשְׂאָרִים בְּגִלוּת, וְלֹא הָיוּ
מְצִיקִים לָהֶם הַמַּצְרַיִם.

וְאַלְהָה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי חֲזִיָּא פְתַח,
(מַשְׁלִי כ"ג) אֵל תִּלְחֶם אֶת לֶחֶם רַע עֵין
וְאֵל תִּתְּאוּ לְמִטְעַמְתִּיו. אֵל תִּלְחֶם אֶת לֶחֶם
רַע עֵין, בְּגִין דְּנִהָמָא אוֹ הַנְּאָה דְּהָהוּא בַר
נֶשׁ דְּהוּי רַע עֵין, לָאוּ אִיהוּ כְּדָאֵי לְמִיכָל
וְלֹא תִהְיֵי מִנִּיה. דָּאֵי כַד נִחְתּוּ יִשְׂרָאֵל
לְמַצְרַיִם, לֹא יִטְעַמוּן נִהָמָא דְּמַצְרַאֵי, לֹא
אֲשַׁתְּבִקוּ בְּגִלוּתָא, וְלֹא יַעֲיִקוּן לִוְן מַצְרַאֵי.
אָמַר לִיה רַבִּי יִצְחָק, וְהָא גִזְרָא אֲתַגְזֹר.
אָמַר לִיה, כְּלָא אִיהוּ כְּדָקָא יָאוֹת,
דְּהָא לֹא אֲתַגְזֹר בְּמַצְרַיִם דְּוֹקָא, דְּהָא לֹא
כְּתִיב (בְּרַאשִׁית ט"ו) כִּי גַר יִהְיֶה זֶרְעֶךָ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם, אָלֹא בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְאַפִּילוּ
בְּאֶרְעָא אַחְרָא.

אָמַר לוֹ רַבִּי יִצְחָק, וְהָרִי נִגְזְרָה
גִזְרָה? אָמַר לוֹ, הַכֹּל הוּא
כְּרַאוּי, שְׁהָרֵי לֹא נִגְזֹר דְּוֹקָא
בְּמַצְרַיִם, שְׁהָרֵי לֹא כְּתוּב כִּי גַר
יִהְיֶה זֶרְעֶךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, אָלֹא
(בְּרַאשִׁית טו) בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְאַפִּילוּ
בְּאֶרֶץ אַחְרָת.

אָמַר ר' יִצְחָק, מָאן דְּאִיהוּ בְּעַל נֶפֶשׁ, (ס"א)
לֹא יִכּוּל עִם בַּר נֶשׁ) דְּמִיכְלִיָּה יִתִּיר מְשַׁאָר
בְּנֵי נֶשָׁא, אוֹ מָאן דְּהוּא אָזִיל בְּתַר מְעוּי, אֵי
אַעְרַע בְּהָהוּא רַע עֵין, יְכוּס גְרַמִּיָּה וְלֹא יִכּוּל מִנְהָמָא דִּילִיָּה, דְּלִית

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִי שֶׁהוּא בְּעַל
נֶפֶשׁ, (לֹא יִכּוּל עִם אָדָם) שְׁמַאֲכֵלוֹ
יִתֵּר מֵאֲשֶׁר שְׂאָר בְּנֵי אָדָם, אוֹ
מִי שֶׁהוּלֵךְ אַחַר מְעוּי, אִם נֶפֶשׁ
כְּאוֹתוֹ רַע עֵין, יִשְׁחַט עֲצָמוֹ וְלֹא
יֵאכֵל מִלְחָמוֹ, שְׂאֵין לָחֶם רַע
בְּעוֹלָם חוּץ מֵאוֹתוֹ לָחֶם שֶׁל
בְּעַל עֵין הָרַע. מַה כְּתוּב? כִּי לֹא
יִכְלוּן הַמַּצְרַיִם לְאַכֹּל אֶת

העברים לחם פי תועבה היא למצרים. הרי לך לחם של רע עין.

שדשה הם שדוחים שכנה מן העולם וגורמים שדירו של הקדוש ברוך הוא לא יהיה בעולם ובני אדם צוחים ולא נשמע קולם, ואלה הם: מי ששוכב עם נדה, משום שאין טמאה חזקה בעולם חוץ מטמאת הנדה, וטמאת הנדה קשה מכל טמאה בעולם. הוא נטמא, וכל המתקרבים אליו נטמאים עמו. בכל מקום שהולכים, נדחית שכנה מלפניהם.

ורא עוד, אלא שגורם צרות רעות על עצמו ועל אותו זרע שיליד. שפיון שיקרב אדם לנדה, אותה טמאה קופצת עליו ונשארת בכל איבריו, אותו זרע שיליד באותה שעה, (טמאים) מושכים עליו רוח טמאה, וכל ימיו יהיה בטמאה, שהרי הבגין והיסוד שלו הוא בטמאה רבה ותקיפה מכל טמאה שבעולם, שמיד שקרב אדם לנדה, אותה טמאה קופצת עליו, שפתוב (ויקרא ט) ותהי נדתה עליו.

מי ששוכב עם בת אל נכר, שמכניס ברית קדש ואות הברית לרשות אחרת, שפתוב ובעל בת אל נכר, ושנינו שאין קנאה לפני הקדוש ברוך הוא חוץ מקנאה של ברית קדש, שהיא ברית של השם הקדוש וסוד האמונה. מה פתוב? (במדבר כה) ויחל העם לזנות אל בנות מואב. מיד - ויחר אף ה' בישראל.

קדישא, ורזא דמהימנותא. מה כתיב (במדבר כ"ה) ויחל העם לזנות אל בנות מואב מיד ויחר אף ה' בישראל.

נהמא בישא בעלמא, בר מההוא לחם רע עין, מה כתיב (בראשית מ"ג) פי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם פי תועבה היא למצרים, הא לך לחם רע עין. תלתא אינון דדחין שכינתא מעלמא, וגרמין, דדיוריה דקודשא בריך הוא לא הוי בעלמא, ובני נשא צווחין ולא אשתמע קליהון. ואלין אינון: מאן (דף ג' ע"ב) דשכיב בנדה, בגין דלית מסאבו תקיף בעלמא בר מסאבו דנדה. מסאבו דנדה קשיא מכל מסאבו דעלמא, אסתאב איהו, וכל דמתקרבין בהדיה יסתאבון עמיה, בכל אתר דאזלין אתדחיא שכינתא מן קמייהו.

ורא עוד, אלא דגרים מרעין בישין על גרמיה, ועל ההוא זרעא דיוליד, דכיון דיקרב בר נש לגבי נדה, ההוא מסאבו דליג עלוי, וישתאר בכל שייפין דיליה, זרעא דיוליד בההוא שעתא, (ס"א מסאבו) משכין עלוי רוח מסאבו. וכל יומוי יהא במסאבו, דהא בננא ויסודא דיליה איהו במסאבו רב ותקיף מכל מסאבא דעלמא, דמיד דקריב בר נש לגבי נדה, ההוא מסאבו דליג עלוי, דכתיב, (ויקרא ט"ו) ותהי נדתה עליו.

מאן דשכיב בבת אל נכר, דאעיל ברית קודש ואת קיימא ברשו אחרא, דכתיב, (מלאכי ב') ובעל בת אל נכר. ותנינן, לית קנאה קמי קדשא בריך הוא, בר קנאה דברית קדישא, דאיהו קיימא דשמא קדישא, ורזא דמהימנותא. מה כתיב (במדבר כ"ה) ויחל העם לזנות אל בנות מואב מיד ויחר אף ה' בישראל.